

STUDIO YPSILON

Zřizovatel hlavní město Praha

TISKOVÁ ZPRÁVA: (Půl)kulatiny oslaví v Ypsilonce na jaře Kafka i Mozart

Praha, 3. května 2019

Na jevišti pražského Studia Ypsilon se od dubna do června slaví hned několikrát, a to kulaté a půlkulaté reprízy šesti inscenací. Některé z nich jsou uváděny s diváckou oblibou už desítky let. Mezi oslavenci je v jarní části sezony 2018/2019 Kafka, Mozart i celá Praha.

Nejen že pražská Ypsilonka slaví průběžně od začátku letošní sezony svoje pětapadesátiny, ale současně se v její jarní části sešlo šest inscenací, které budou mít své (půl)kulaté reprízy. Některé z nich jsou uváděny s diváckou oblibou už desítky let. Mezi ně patří hned dvě kmenové inscenace **Prodaná nevěsta, aneb Pojd' domů, ona brečí** (premiéra 6. června 1996) a **Praha stovžatá** (premiéra 12. května 2000), které ani za

dvacet let na repertoáru neztratily nic ze svého kouzla. Praha oslavila **245. reprízu** už 15. dubna, adaptaci Smetanovy opery pak divadlo uvede 18. června jako **455. reprízu**. Ypsilonké nastudování má domněle zrcadlit premiéru Prodané nevěsty (30. května 1866 v Prozatímním divadle v Praze): „*Rozhodně to není žádná parodie, ale objevování jejího kouzla z nejrůznějších stran. Dodnes zůstává živá a je nám měřítkem k inscenacím, které vznikají,*“ vysvětluje režisér Jan Schmid a v programu k inscenaci vyličil peripetie předcházející uvedení mimořádné, a dnes již legendární, inscenace: „*Prvně ten nápad padl hned na počátku naší existence, brzy po premiéře Carmen. Ani nevím, proč z toho sešlo. Znovu jsme se začali zabývat Prodanou nevěstou po premiéře Verdiho La Traviaty, kde se nabízely asociativní podobnosti s Violetou a Mařenkou. Když jsme po čase dostali Prodanku znovu do dramaturgického plánu, „nadřízené orgány“ ji nedoporučovali nebo přímo zakazovali pro nebezpečí prznění nedotknutelného národního díla. Jeníka měl tehdy hrát Ondřej Havelka. V naší době se pak nezdála být česká otázka tak aktuální, znovu však bylo třeba klást si otázky po vlastní identitě. Najednou se bytostně česká Prodanka hodila nejen jako Smetanova hudba, ale i jako mapování naší povahy. Tak možná došlo na Prodanku v ideálním čase.*“

Z mladších inscenací uvedeme už v pátek 3. května na Malé scéně Ypsilonky **125. reprízu** autorské komedie Arnošta Goldflama **Vratká prkna** (premiéra 8. dubna 2011), ve které excelují Jiří Lábus a Jaroslava Křetšmerová jako manželský pár. „*Když jsme se domlouvali, že bych měl pro Ypsilonku napsat novou hru, samo se mi vloudilo divadlo, jako svět v malém. Svérázné*

naše životy a jejich proměnlivost a neuchopitelnost. Divadelníci, ale také lidé, kteří se chápou stébel lásky, pomíjivých dobrodružství, chvilkového uznání a vážnosti i ocenění. Jenomže divadelníci, herci, to ještě nic není, to jsou celkem klidní, v podstatě seriózní lidé, kteří se vlastně odreažují právě hraním. Daleko větší vášně zmítají například úřednictvem, praví démoni jsou v politice, (...). Takže já, se svými Vratkými prkny, jsem chtěl ukázat obraz světa, lidí a jejich vztahů prostřednictvím divadla, jemně, s nadhledem, ironií, i s láskou. Snad se, milí diváci, trochu pobavíte a třeba někdy i dojmete,“ napsal tehdy k premiéře Goldflam.

I další z Goldflamových režii na ypsilonových prknech **Proměna aneb Řehoř už toho má dost (variace na téma)** slavila, a to 2. dubna 45. reprízu. Autor adaptace i režisér v jednom se inspiroval Kafkou a připravil příběh o člověku, který už toho má dost: „Našel jsem v samotném materiálu, a v tom, co je kolem něj, víc snad i humoru a takové domácí hříčky. Pokusil jsem se vyřešit jinak i onu proměnu v toho symbolického brouka. (...) A tak mě napadlo, že Řehoř Samsa, že

celá ta Proměna, je podobenství, že je to vlastně příběh o člověku, který už toho má dost, už nemůže, nemá motivaci, chuť, ani sílu. Ale my žijeme dál. Prostě musíme. A pokud možno vesele, užitečně, „v pohodě“! (...)“; vysvětloval před premiérou 5. června 2015 Goldflam. „Až na výjimky, které bychom na prstech jedné ruky spočítali, snaží se autoři divadelních adaptací Proměny Franze Kafky - většinou ve spolupráci s nějakým výtvarníkem - domyslet metamorfózu úředníka Řehoře Samsy v odporného brouka. Arnošt Goldflam v pražském Studiu Ypsilon se zařadil k těm nemnoha, kteří se nebojí vydat jinou cestou,“ napsal divadelní kritik J. P. Kříž 14. srpna 2015 v deníku Právo.

Na velké scéně se do výčtu jubilejních repríz přidá **Swing se vrací neboli O štěstí**, a to 16. května se **60. reprízou**. Inscenace patří do hudebně-tanečního triptychu spolu s *Varieté Freda A. aneb Chytání větru* a poctou Jaroslavu Ježkovi s názvem *Kostky jsou vrženy aneb Don Juan*.

Autorem inscenace o swingu, tedy inscenace plné hudby, přezdívané například „muzika, v níž se žije štěstí,“ je Jan Schmid a kolektiv.

Jde o činoherní rozehrání mikropříběhů povýšené koncertem, přičemž vše vychází nejen z úvah o štěstí, ale především o swingu či hudbě dvacátého století obecně. Tentokrát především mladá ypsilonská generace společně se stálými soubory, včetně dlouholetých i nových hostů, vytvořili hudební pásmo drobných příběhů postavených například na historii swingu jako hudebního žánru. „Není to jen navázání na náš Swingový večer, takzvaný na přidanou, je to spíš položená otázka tou dnešní nejmladší generací: Co je to swing a zda může jít o návrat k němu jako k něčemu, co lze znovu nově poznávat, a přitom nechápat pouze jako návrat, ale jako něco, co může zcela jinak inspirovat a otevírat další nepoznané možnosti,“ dodal u příležitosti premiéry 15. ledna 2016 Schmid.

Výčet uzavírá inscenace **Sežeňte Mozarta! aneb Kratochvíle kolem flétny, která je kouzelná** (premiéra 18. ledna 2015). V pondělí 3. června připomene divadlo Mozartovu slavnou operu Kouzelná flétna **45. reprízou** této adaptace, která se zabývá otázkami, jak to tenkrát bylo, kdo za vším stál, kdo nejspíš vyprovokoval W. A. Mozarta k napsání několika uměleckých hitů, jež zůstávají nezapomenutelné pro příští časy. „(...) *dáváme najevo, že jsme ve Studiu Ypsilon, a že možná navazujeme na jiné námi adaptované opery, z nichž první byla Carmen nejen podle Bizeta, ale zde máme na mysli především inscenaci Mozart v Praze, kde nacházíme přímé souvislosti, dokonce obsazení samotného Mozarta je totožné,*“ vysvětluje jeden z výchozích záměrů této adaptace její režisér Jan Schmid.

Další informace o inscenacích včetně aktuálního obsazení a složení celých tvůrčích týmů lze najít na www.ypsilonka.cz.

Tiskové informace za Studio Ypsilon zpracovala Aneta Filipová. Tel. 224 053 201, 739 470 028, filipova@ypsilonka.cz. Tento kontakt, prosím, využijte pro získání dalších informací a fotografií. Foto použité v TZ © Jiří Kottas, Studio Ypsilon, Pavel Vácha